

Laudes

A Bened.

1. g
M

u-lí- e-res * sedéntes ad monumén-tum lamen-

ta-bántur, fléntes Dómi-num. E u o u a e.

BENEDICTUS

Cf. Lc 1, 68-79

Bene-dictus Dóminus, De-us Isra-el, * qui a vi-si-tá-vit,

et fe-cit redempti- ónem *ple-bis su- ae* :

et eréxit cornu salútis nobis *

in domo David púeri sui,

sicut locútus est per os sanctórum, *

qui a sæculo sunt, prophetárum eius,

salútem ex inimícis nostris *

et de manu ómnium, *qui odérunt nos* ;

ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris *

et memorári testaménti *sui sancti*,

iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *

datúrum se nobis,

ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, *

serviámus illi

in sanctitáte et iustítia coram ipso *

ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis *

præbís enim ante fáciem Dómini paráre vias eius,

ad dandam sciéntiam salútis plebi eius *

in remissiónem peccatórum eórum,

per víscera misericórdiaæ Dei nostri, *

in quibus visitábit nos oriens ex alto,

illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *

ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.